

[Lannung.]

bortfald af bevillingen til ambassadeejendommen i Washington. Her har vi nemlig et skoleeksempel til illustration af den ringe saglige styrke i oppositionens forslag, som det er rimeligt at se lidt nærmere på.

Lad mig erindre om, at alle de store erhvervs repræsentanter gik stærkt ind for ambassadens bygning, hvad der var en hovedårsag til vedtagelsen. Det var endog oppositionen, der i finansudvalget havde foreslået, at man fik en udtalelse fra kommissionen vedrørende udenrigstjenesten om spørgsmålet, og det resulterede i, at formændene for Landbrugsrådet, Industrirådet, Søfartsrådet og Grosserer-Societetet samt statsadministrationens repræsentanter alle var enige om, at det ville være sagligt rigtigt og ønskeligt, at ambassadeejendommen snarest blev opført.

Det bør også huskes, at de 3 nuværende kontorbygninger er i en så faldefærdig tilstand, at ambassaden enten må rykke ud af dem snarest eller lade foretage en gennemgribende restaurering, der ville blive meget kostbar uden at bringe en tilfredsstillende løsning.

Det er også værd at have in mente, at vi allerede i et godt stykke tid havde haft og stadig havde løbende udgifter på den byggegrund i Washington, som var bestemt til ambassaden, så der var al mulig begrundelse for at begynde at bruge den, og det for øvrigt ikke mindst for medlemmer af den tidligere venstre-konservative regering, fordi denne byggegrund var erhvervet i deres tid, altså medens det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft var udenrigsminister.

På denne baggrund skal der en storsindets frejdighed til at foreslå, at bevillingen alligevel skal bortfalde. Det stiller efter min opfattelse ubestrideligt sagligheden i denne gentagne demonstration fra oppositionens side i passende belysning. Det er ikke underligt, at det ærede medlem hr. Poul Claussen måtte melde fra og ikke kunne være med.

Med hensyn til ændringsforslaget ved-

rørende lufthavnsbygningen i Sdr. Strømfjord er jeg så heldig denne gang som tidligere at kunne henvise til finansudvalgets ærede formands udtalelser, specielt til hans energiske og varme forsvar for bevillingen i forrige omgang, da vi havde sagen for.

Men der er en side af disse forslag, som fortjener særlig opmærksomhed, og det er hovedårsagen til, at jeg fremdrager dem. Det kunne således være interessant at vide, hvor længe oppositionen eller rettere dele af oppositionen vil blive ved med disse og andre paradeforslag om bortfald af for længst givne bevillinger, og hvad meningen egentlig er; thi forholdet er jo det, at det ville give et meget mærkeligt resultat, hvis disse forslag fra oppositionens side blev vedtaget; så ville man stå med mere eller mindre halvfærdige ambassadebygninger og mere eller mindre halvfærdige lufthavnsbygninger, som der altså ikke skulle gøres mere ved, fordi bevillingen faldt bort midt under arbejdet. Det ville unøgtelig føre til en noget uansvarlig og uforsvarlig disposition og synes i sandhed ikke vel overvejet.

Noget tilsvarende ville gøre sig gældende med hensyn til de påbegyndte arbejder eller måske snart omtrent fuldførte arbejder vedrørende andre bevillinger, såsom automobilfærge, færgelejer o. lign., hvor der er stillet forslag om bortfald af foreslåede bevillinger. Selv om oppositionen egentlig fortjente at blive stillet over for de urimelige konsekvenser af sine egne forslag, hvis de blev vedtaget, er det et virkeligt held, at der er et sagligt indstillet flertal her i salen, som sikrer, at det ikke går så galt, at vi ikke kommer i en så barok situation.

Jeg gentager min anbefaling af at stemme imod disse forslag.

Alfred Jensen: Jeg vil begynde med at sige det, jeg som regel siger ved andenbehandlingen af tillægsbevillingslovforslaget, nemlig at det ikke er muligt for en gruppe som vor at gå i enkeltheder og tage stilling til alle de problemer, der findes såvel i tillægsbevillingslovforslaget som i den be-